

Fame

Cena: 0,40 eur

Májové číslo

Obsah:

Úvod

Interview s Tomim Popovičom

Kvíz

Doplňovačka

Niečo o umelcoch:

Sudoku

Kde sme boli?

Kde sme boli ? 2

Pozdrav

Úvod

Vitajte už v 4. čísle časopisu FAME!
A s ľútosťou Vám, ako prvým musím
oznámiť, že toto je predposledné číslo
časopisu, pred dvojmesačnou pauzou. Ale
verím, že si ho ešte poriadne užijete. Zatiaľ
Vám prajem príjemné čítanie.

Hlavná redaktorka

Interview s Tomim

Popovičom

Ahoj! Možem sa t'a spýtať niekoľko otázok?

Čo sa ti páči najviac v speváckej brandži?

Máš rád svoju pieseň : Nebo, peklo, raj?

Aká pieseň, ktorú spievaš, sa ti najviac páči?

Máš nejakého idola?

Čo by si chcel odkázať svojim fanúšikom?

Aké iné povolanie by si chcel robiť, ak by si nebol spevákom?

Ďakujem za rozhovor a prajem pekný deň!

Odpovede na otázky v nasledujúcom čísle časopisu.

KvíZ????????????????

Urob si kvíz o tom, či naozaj patríš na túto školu:

Máš rád tanec?

- A) určite
- b) celkom
- c) asi nie

Je tvoj životný sen tancovať?

- a) áno, už od malička
- b) niekedy váham, je to veľmi namáhavé
- c) nie, ale mohla by to byť zábava

Mávaš pochybnosti o tom, či by si tu mal zostať?

- a) ani nie
- b) niekedy áno, ale radosť z tanca je silnejšia
- c) skoro stále

Prečo tu vlastne si?

- a) pretože zbožňujem tanec a chcem to v budúcnosti niekam dotiahnuť
- b) **tanec sa mi celkom páči**, ale neviem či som tu správne
- c) očakáva sa to odo mňa
- d) rodičia ma sem chceli dať

A- 2body 8- 6: o lepšom mieste sa ti ani nesnívalo

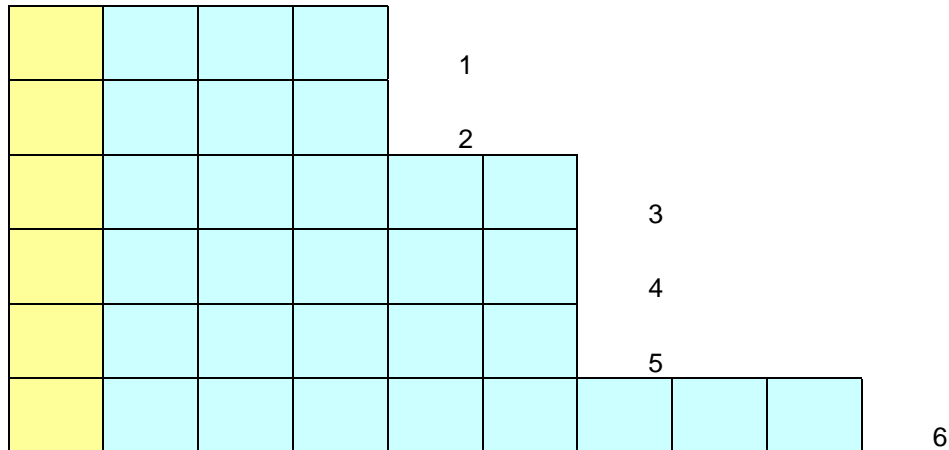
B- 1body 5-3: máš to tu rád, ale potrebuješ mimoškolské aktivity

C- 0body 2-0: mal by si to zvážiť, alebo sa o tom s niekým porozprávať

D- -1bod -1: čudujem sa, že si odtiaľto už skôr neodišiel

Pripravila : Maruška Magálová

Doplňovačka

1: dážd'

2: únikový východ

3: papagáj

4: výstroj

5: točiť sa

6: územie

Doplň po anglicky a výjde ti:

School ...

Niečo o umelcoch:

Leonardo Da Vinci: 1452- 1519

Bol nielen vynikajúcim maliarom, ale aj ilustrátorom, sochárom, schopným architektom, vedcom a konštruktérom. Zložitými návrhmi mechanických strojov, ako napr. ponoriek, lietadiel a tankov, veľmi predbehol svoju dobu. Najväčšiu slávu mu však priniesol obraz *Mona Lisa*.

Michelangelo: 1475-1564

Mimoriadne nadaný architekt, sochár a malir sa stal slávnym najmä ako autor sochy Dávida a stropných malieb v Sixtínske kaplnke vo Vatikáne, na ktorých zobrazil starozákonné príbehy o stvorení sveta, Adamovi a Eve či Noemovej arche.

Pierre Auguste RENOIR: 1841-1919

Začínal ako dekoratér porelánu, neskôr vo večerných kurzoch vyštudoval figurálnu kresbu a anatómiu. Výrazne na neho zapôsobili Monetove impresionistické diela, čo sa premietlo do štýlu jeho tvorby. Čoskoro sa stal jednou z vedúcich osobností impresionistikej maľby.

Pripravila: Maruška Magálová

Sudoku

6	9	4		1		3
1			4	9	3	6
5		3	2	6		1 4
9	4					3 5
	3	7			6	1
2	1	5			4	9 7
3		9	6	7	1	4
	2	1				9
6			1	9	7	2

Pripravila: Maruška Magálová

Kde sme boli?

-pokračovanie „túry,, na bicykloch do

Číny

Turecko

Prevažná časť krajiny patrí k Ázii. Turecko obmývajú štyri moria a susedí s viacerými krajinami. V európskej časti sú to Bulharsko a Grécko a v ázijskej časti má spoločné hranice s Gruzínskom, Arménskom, Azerbajdžanom, Iránom, Irakom a Sýriou. Turecko je prevažne hornatá krajina. Nížiny sa nachádzajú len v európskej časti. Príjemné pláže sú na pobreží Egejského mora a v južnom Turecku pri Stredozemnom mori. Obyvateľstvo sa skladá prevažne z Turkov a národnostných menších, z ktorých najväčšie zastúpenie majú Kurdi. Turci vyznávajú islamské náboženstvo.

Celú cestu od hranice až do Istanbulu tvoria malé stúpania a klesania. V tejto horúčave veľmi nepríjemné, lebo niet sa kam ukryť do tieňa. Do Istanbulu prichádzame neskoro v noci a tak prespávame v parku. Ďalší deň už v centre mesta, v hoteli Elena, odkiaľ konečne po riadnej hygiene vyrážame do mesta na obhliadku pamiatok. Stíhame len tie najbližšie a najslávnejšie, ako Modrú mešitu, Aya Sofiu, Univerzitu a Veľký bazár. Európsku časť Istanbulu opúšťame v sprievode policajtov po diaľnici cez most Galata ponad Bosporskú úžinu. V ázijskej časti pokračujeme smerom na Šile k moru, popri ktorom chceme ísť až do Trabzonu a odtiaľ sa vrátiť do vnútrozemia do Erzurumu. Tento plán nám narušil opitý mladý vodič, ktorý ma nabral odzadu autom. Okrem odretého boku, pokriveného bicykla a zlomeného zadného ráfikú sa mi našťastie nič vážnejšie nestalo. I tak trávime pol dňa na policajnej stanici a odchádzame až v noci stopom do Izmitu, kde nám môžu opraviť bicykel, aby bol pojazdný. Bližšie servis nie je. Zase nevyužívame druhú a poslednú možnosť oddýchnuť si a okúpať sa aspoň v Čiernom mori (po Marmanskom). V Izmite v servise dobrý predný ráfik prehadzujeme dozadu a dopredu dávame obyčajný hliníkový. Mením aj zadný nosič. Ináč to nešlo. Po tejto časovej strate vraj nemá zmysel vracat' sa k moru a tak pokračujeme vnútrozemím na Duzce, Bolu, Gerede, Tosyu, Osmancik a Amasyu. Odtiaľto cez Tasovu, Erbaau, Susehri, Erzincan do Erzurumu. Táto trasa vedie veľmi peknými dolinami, obklopenými horami fantastických tvarov. Na bicyklovanie je náročná, takže sme si kopcov užili, ale ešte častejšie sa cez ne zase prevážali stopom. V mestách i na vidieku je veľa pekných, moderných stavieb, ale na ich okraji sú aj strašné chatrče. V horách si ľudia na kúrenie sušia hnoj, lebo stromy tu už nie sú. Veľmi praktické je umiestnenie všetkých dielní a služieb v jednej ulici na kraji mesta. Pekný zvyk je, keď sa v nedeľu celé rodiny, i viac generácií vyberú za mesto na piknik. Tu v tráve pri ceste oddychujú, hrajú sa a popíjajú čaj. Všetci Turci k nám boli milí, povzbudzovali nás a pozývali na čaj. V Erzurume, v ktorom sa napájame na trasu hodvábnej cesty, venujeme pol dňa obhliadke mesta a historických pamiatok, ktorých sme zatiaľ veľa nevideli. Odtiaľto sa vydávame smerom na Horasan, Agri a Dogubayazit, kde prechádzame popod majestátny a zasnežený Ararat k iránskej hranici. Z Turecka do Iránu bicykle prenášame po schodoch a cez mrežové dvere, kadiaľ púšťajú chodcov.

Km=1270

31.7.

PRIPRAVILA: Petra Jankovičová

Kde sme boli? 2

Pokračovanie túri, na bicykloch do Číny.

Turkmenistan

Turkménsko je štát v strednej Ázii. Hraničí s Afganistanom, Iránom, Uzbekistanom a Kazachstanom. Je bývalou zväzovou republikou Sovietskeho zväzu, členom SNŠ. Turkménsko je najrovinatejšia Stredoázijská krajina. Rozkladá sa v púštnom pásme na juhu Strednej Ázie. 80% rozlohy zaberá púšť Karakum, ktorá je súčasťou Turanskej nížiny. Prevažnú časť púšte tvoria pieskové presypy. Pozdĺž Kaspického mora sa rozkladá slanisková Kaspická nížina, na ktorej sa nachádzajú ložiská ropy a zemného plynu. Na východe do Turkménska zasahuje pohorie Kugitangtau dosahujúce výšky až 3000 metrov nad morom.

Prechod do Turkmenistanu cez hranicu v Sarachse je bez problémov, len plný zvedavých otázok a obdivu nad naším putovaním. Za hranicou si nás hneď vyzdvihujú zástupcovia cestovnej kancelárie, ktorá nám zabezpečila pozvanie, bez ktorého nie je možné získať ich víza. Presvedčam ich, že nepotrebujeme ich drahé doprovodné vozidlo a po zaplatení len za pozvanie pokračujeme už sami. V Mary nás prichyľuje kamarát z hranice, ktorý nás sprevádza po tomto útulnom mestečku, plnom fontán a obrovských plagátov ich prezidenta. Tiež nás odviezol do historického Mervu, jedného z najstarších miest Hodvábnjej cesty na našej trase. Vďaka jeho pozvaniu spoznávame národné jedlá a život ľudí v bytovke i na vidieku. Žijú jednoduchým a skromným životom. Veľa nezarobia, ale ani sa od roboty nepretrhnú. Tí čo podnikajú sa majú lepšie. Dlho sa v Turkmenistane nezdržujeme, i keď by sme tu radi pobudli, veď tu sa dá bez problémov dohovoriť po rusky a v dobrom spomínajú na Československo. Na prechod krajiny máme len 5 dní, pri dlhšom pobyte by sme potrebovali ďalšie drahé povolenia. Prechádzame púšťou Karakum a riekou Amurdaria prekonávame po pontónovom moste. **Km=322**

26.8.

Uzbekistan

Uzbekistan, dlhý tvar Uzbecká republika, je štát nachádzajúci sa v Strednej Ázii. Hlavné mesto je Taškent. Na západe a severe susedí s Kazachstanom, na východe s Kirgizskom a Tadžikistanom, na juhu s Afganistanom and Turkménskom. Je bývalou zväzovou republikou Sovietskeho zväzu, člen SNŠ. Podstatnú časť krajiny zaberá púšť Kyzylkum, delta Amudarje (45000 km²) a plošina Usturt. Púšť pokrývajú vo veľkej miere piesočné presypy miestami spevnené krovinatým porastom. V severozápadnej časti krajiny sa nachádza v súčasnosti rýchlo vysychajúce Aralské jazero. Na juhu vybiehajú horské chrbty Ľan-šanu (Turkestanský, Zeravšanský a iné), ktoré dosahujú výšky 2000-4000 m n. m. V horských dolinách žije okolo 80% obyvateľstva.

Do Uzbekistanu prechádzame bez problémov, avšak po prvej obhliadke batožiny. Asi to bolo kvôli súčasnej kontrole z hora, našťastie sú spokojní len s otváraním brašní. Pokračujeme na Bucharu, ale pred ňou si ideme pozrieť chrámový komplex Chor Bak. V Buchare máme šťastie a celý deň nám robí sprievodcu historickou časťou Anvar, ktorého priateľka pracuje na našej ambasáde v Taškente. Buchara má veľmi pekne zachovanú historickú časť s rekonštruovanými mešitami, bazármi a malebnými starými uličkami. Cestou na Samarkand spoznávame kladné i záporné stránky pohostinnosti Uzbekov, keď nás najprv pozvú k stolu a potom chcú od nás zaplatiť. Prijímame pozvanie do rozostavaného hotela v Samarkande a tiež na svadbu, ktorou nazývajú oslavu obriezky malých chlapcov. V Samarkande okrem historických pamiatok, z ktorých najkrajšia je Registan, navštevujeme i starý nemecký pivovar, v ktorom im pivo varí český sládok. Cestou do Taškentu prechádzame pred Džizakom pohorím s prielomom nazvaným Temerlánove vráta, ktorými prechádza súčasne cesta, železnica i rieka. Raritou a ďalším štátom na našej ceste je, keď prechádzame z Uzbekistanu do Uzbekistanu 26 km cez Kazachstan a len cez policajné kontroly. V Taškente na našom veľvyslanectve nás čaká príjemné zvitanie a pohostenie. Stíhame i nahrávanie v Oriat Dono FM rádiu i pre Uzbecké rádio. Spomenuli nás i v televízii. Vlakom zo Slovenska docestoval i Jano, štvrtý člen našej expedície, ktorý s nami absolvuje zvyšnú časť cesty.

Po štyroch dňoch oddychu opúšťame novovybudované (po strašnom emetrasení v 1966) hlavné mesto Uzbekistanu smerom na Angren. Za ním prechádzame cez hory s tunelmi a v sedle Kamčyk trávim noc v izbe Horskej služby a v spoločnosti stavbárov, ktorí tu budujú nemeckou technológiou betónovú cestu cez tieto hory. Z hôr schádzame do Ferganskej doliny, prechádzame cez riekou Syrdarja do Kokandu, kde navštevujeme palác Chudar Chana. V Margelane navštevujeme historickú fabriku Yodgorlik, v ktorej stále vyrábajú prírodný

hodváb klasickým spôsobom. Posledným známym mestom na Hodvábnej ceste v Uzbekistane je Fergana, v ktorej okrem pekného parku nie je čo historické obdivovať. Všade cestou máme možnosť obdivovať upravené dediny, polia a sady. Taktiež pracovité ženy na bavlníkových poliach a pri ceste, kedy muži buď ich len riadia, alebo sa opierajú o lopatu. Máme pocit, že tu všetci pestujú len melóny a závideli sme ich predavačom, vyvaleným na posteliach pri ceste.

Km=1080

12.9.

Kirgizsko

Kirgizsko alebo Kirgizstan dlhý tvar Kirgizská republika, je štát v strednej Ázii, hraničiaci s Čínou, Kazachstanom, Tadžikistanom a Uzbekistanom. Je bývalou republikou ZSSR, v súčasnosti je členom SNŠ. Kirgizsko je krajinou vysokých pohorí a rozsiahlych dolín. Vypíňa ho horská sústava Tan-šanu a Alaja. Územie sa rozkladá v rozmedzí 500 až 7 000 metrov nad morom. Doliny riek Ču, Talas a obvod Ferganskej kotliny ležia vo výške 500 - 1 000 metrov, polovica územia sa rozkladá vo výškach 1000 až 3000 metrov nad morom. Medzi množstvom horských chrbtov (Kungej-Alatau, Kirgizský a Talaský Alatau, Terskej-Alatau, Kadakokty, Alaj a iné) sa nachádza veľa horských dolín, depresí a kotlin, ktoré sa postupne rozširujú na západ. Vo výškach okolo 3000 metrov ležia zarovnané zvlnené plošiny - syrty. Podnebie je výrazné diferencované a závislé od nadmorskej výšky.

Do Kirgizska vstupujeme bez víz a bez problémov. V Oši si robíme púť na ich posvätnú horu v centre mesta, z ktorej je naň pekný výhľad. Pred odchodom pri fotení sa pri soche V.I.Lenina nás pozýva k sebe i sám gubernátor, ktorý je našou cestou nadšený. Veď ich mesto oslavuje 3000 rokov svojej existencie. Nasledujúcich 190 km cez hory do dediny Sary-Taš (3144 m.n.m.) šliapeme síce tri dni, ale v náročnom vysokohorskom prostredí a všetci s osobným rekordom cez sedlo Taldyk vo výške 3604 m.n.m. Ideme po veľmi nekvalitných cestách, ale nádhernými horami a spoznávame srdečnú pohostinnosť miestnych obyvateľov jurt. Nádielka snehu nás núti odpočívať a robíme si len malý výlet v okolí za pasúcimi sa yakmi. Oplatilo sa deň počkať a k čínskej hranici už pokračujeme v slnečnom počasí.

Pripravila : Petra Jankovičová

**Pozrite si náš časopis aj na školskej internetovej stránke.
Nájdete tam v prílohe niečo o veľkonočných tradíciách. (projekt na angličtinu Sofie Franclovej)**

Pozdrav

**Prajeme Vám veľa lásky,
a hlavne dobrých známok na
vysvedčení a dúfame, že ste
si mesiac zaľúbených užili
a tak zatiaľ dovidenia na
budúci, posledný mesiac!**

Hlavná redaktorka